

MARIBOR ZA VSE GENERACIJE

V sredo, 1. 3. 2023, smo v okvirju projekta EPAS obiskali Dom Danice Vogrinec, DE Pobrežje, z namenom, da bi svoje mesto Maribor še bolje spoznali. Pogovarjali smo se z varovanci, ki so v svojem življenju veliko doživeli in videli ter bili priča obdobju velikih sprememb. Že v zgodnjih letih življenja so občutili posledice druge svetovne vojne. Nato so doživeli življenje v socialistični Jugoslaviji in kasneje osamosvojitve Slovenije, kasneje tudi vstop Slovenije v Evropsko unijo. Poleg tega so bili priča ogromnemu tehnološkemu napredku. Ker vemo, da resnica ni samo ena in da vsak človek doživlja dogajanja v svetu na svoj način, nas je zanimalo predvsem, kako so sami doživljali te spremembe in kako se je njihovo življenje razlikovalo od naših.

V uvodu smo jim pokazali stare fotografije našega mesta, ob katerih so nam z veseljem razkrili svoje spomine. Čeprav se naša življenja precej razlikujejo od njihovih, nam vsem Maribor veliko pomeni, saj je to mesto, ki igra zelo pomembno funkcijo v našem vsakdanjem življenju že od rojstva. Sami so nam razkrili, da se je podoba mesta precej spremenila. Na Glavnem trgu je bila avtobusna postaja, Gosposka ulica je bila bolj polna in živahna, saj so se tam nahajale edine trgovine v mestu, ki so kasneje propadle zaradi izgradnje nakupovalnega središča v bližini. Mesto je živelo in z njim tudi ljudje. Najraje so se zadrževali na Glavnem trgu, Grajskem trgu, v Gosposki ulici in parku. Skozi čas se ni spremenilo samo mesto, ampak tudi ljudje. Socialistični sistem, ki je podpiral malega človeka, se je spremenil v kapitalizem, ki temu škoduje.

Sami mislijo, da je danes največja pomanjkljivost v našem mestu pomanjkanje služb, Maribor je bil v preteklosti namreč industrijsko središče z veliko industrijskimi obrati in posledično veliko zaposlitvenimi možnostmi. Večina prisotnih se je že takoj po končani srednji šoli lahko zaposlila. Danes živimo v drugačnem času, svet se je zelo spremenil. Večina starih poklicev je že izumrla, v Mariboru nimamo več industrijskih obratov. Šolamo se dvakrat toliko let in na koncu težko najdemo zaposlitev. Izpostavili so tudi problem, da je veliko mariborskih podjetji v lasti tujcev in da mladi odhajajo v tujino, kjer hitreje dobijo zaposlitev in imajo višje plače. Ljudje so nekoč delali z večjim veseljem, čutili so pripadnost do podjetja in do države, vedeli so, da delajo zase. Prav tako so ob nedeljah obvezno udarniško delali, to je bilo obvezno prostovoljno delo, brez plačila. Čistili in obnavljali so mesto po vojni, saj je bil Maribor med vojno zelo bombardiran. 1. maj je bil za njih eden največjih praznikov, imeli so organiziran shod, ljudje so se družili in veselili. Ta dan jim še danes veliko pomeni in žal jim je, da danes tega praznika več ne praznujemo. Trdijo, da so ljudje včasih imeli dosti manj vsega, ampak so bili bolj srečni.

Za vse je bila velika čast, ko je Slovenija postala samostojna država, imeli so upanje o boljšem življenju, ki ga danes več ni, saj so mnjenja, da danes to ni več Slovenija, ki so si jo predstavljali in so jim jo obljubljali. S trenutnim kapitalističnim sistemom niso zadovoljni, saj so se s kapitalizmom pojavile tudi velike razlike v premoženju. Čeprav je Slovenija po BDP trenutno bogatejša, kot je bila pred osamosvojitvijo, sami tega ne opazimo. Želijo si sprememb, pri tem pa računajo na nas mlade, da se bomo borili za spremembe.

Skozi vse spremembe v svetu so bili priča velikemu tehnološkemu napredku, ki so ga podpirali. Tudi danes imajo vsi telefone in nekateri znajo uporabljati računalnik.

Bili so priča tako velikim spremembam, ki se jih komaj zavedajo.

Napisala: Zoja Valh, 3. b